

Печора Каріна Володимирівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
ННІ № 1 Національної академії внутрішніх
справ

Науковий керівник: доцент кафедри
кримінології та кримінально-виконавчого
права Національної академії внутрішніх
справ, кандидат юридичних наук, доцент
Крижна Л. В.

КОРУПЦІЯ В ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНАХ ЯК ОБ'ЄКТ КРИМІНОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ

Корупція як суспільне явище супроводжувала людство протягом всієї історії її існування. На даний момент, коли масштаби поширення корупції в країні, в тому числі і в правоохоронних органах, викликають занепокоєння всього українського суспільства, тема корупції стала особливо актуальною.

Центральною ланкою в системі правоохоронних органів, які здійснюють боротьбу зі злочинністю є Національне антикорупційне бюро України, які в даний час відчують на собі всю повноту, що відбуваються в країні кризових процесів.

Злочини, які здійснюють співробітники правоохоронних органів у зв'язку зі своєю службовою діяльністю, на сьогоднішній день вже не настільки поширені, адже йде постійне попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, так як вони становлять підвищену суспільну небезпеку, які не тільки порушують нормальну роботу правоохоронних органів, підривають авторитет державної влади, а й істотно порушують права, свободи і законні інтереси громадян країни. Злочинець, наділений знаннями закону, в тому числі кримінального, що володіє владними повноваженнями і має в силу цього можливості застосування різних засобів примусу до пересічних громадян, в два рази небезпечніший [2].

Особливої уваги потребують кримінологічні характеристики корупції її окремих видів, їх сучасний стан та тенденції розвитку в правоохоронних органах, особистість співробітника правоохоронних органів, який вчинив корупційний злочин, фактори, що детермінують поширення корупції, діяльність держави та органів, що мають нормативно виділені функції з протидії корупції в правоохоронних органах.

Завдання антикорупційних органів полягає у виробленні ефективних заходів попередження корупції в правоохоронних органах, на основі дослідження сучасних тенденцій розвитку корупційних правопорушень.

Про боротьбу з корупційними правопорушеннями органи прокуратури, як одна з центральних ланок правоохоронних органів,

кожного кварталу звітують про виконання антикорупційної програми Генеральної прокуратури України затвердженої наказом прокуратури, погодженої НАЗК. Відповідно до цієї програми комісією вивчено стан їхнього виконання у IV кварталі 2018 року:

1. Удосконалення роботи з добору кадрів. Підвищення кваліфікації та професійного рівня працівників органів прокуратури. Вжиття додаткових заходів навчального та методичного характеру щодо застосування і виконання положень антикорупційного законодавства України працівниками органів прокуратури.

2. Аналіз стану запобігання та протидії корупційним і пов'язаним з корупцією правопорушенням, виконання вимог Закону України «Про запобігання корупції» працівниками органів прокуратури. Проведення службових розслідувань та створення умов невідворотності відповідальності осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення.

3. Забезпечення захисту працівників, у тому числі тих, які повідомили про можливі факти корупційних і пов'язаних з корупцією правопорушень або про підбурювання до їх вчинення.

4. Вжиття заходів щодо виявлення конфлікту інтересів при виконанні повноважень працівниками органів прокуратури та його усунення, здійснення контролю за дотриманням вимог законодавства щодо врегулювання конфлікту інтересів [1].

Синдром безкарності часто штовхає чиновників на те, що вони крадуть фактично відкрито, не боячись вироків суду. Через це один із пріоритетів детективів Бюро – викорінення корупції саме в судовій гілці влади.

«Суди – ключовий елемент корупції. Що законно і що незаконно – закріплюється судом. Корупція в судах унеможливорює економічну і політичну конкуренцію, вбиває у людей надію на правосуддя», – зазначив А. Ситник [3].

Отже, необхідно вдосконалювати систему професійної підготовки і перепідготовки особового складу, підвищення його кваліфікації. Професійне навчання має сприяти підвищенню по кар'єрних сходах, матеріально і морально стимулюватися.

Пропагандистська діяльність правоохоронних органів повинна полягати в освітленні в засобах масової інформації результатів боротьби з корупційними злочинами, вчиненими співробітниками, в наданні громадськості інформації про ті умови, при яких стає можливим вчинення таких протиправних діянь, і про дії громадян в разі порушення співробітниками їх прав. Однак цю негативну інформацію слід поєднувати з позитивною оцінкою роботи служб і конкретних співробітників. Це сприятиме зростанню довіри населення до правоохоронних органів.

Список використаних джерел

1. Звіт про проведену оцінку результатів виконання заходів, передбачених антикорупційною програмою Генеральної прокуратури України на 2018 рік / [Електронний ресурс] Режим доступу : <file:///C:/Users/xxx/Downloads/305-593-1-SM.pdf>.

2. Кісілюк Е.М. Службова особа як суб'єкт корупційних злочинів /Е.М.Кісілюк //Кримінально-правові та кримінологічні засади протидії корупції: зб. тез доп. V Міжнар. наук.практ. конф. (31 берез. 2017 р., м. Харків /МВС України, Хар ків. нац. унт внутр. справ; Кримінол. асоц. України. – Харків: ХНУВС, 2017. – С. 95.

3. Корупція в судах заважає економічній конкуренції – А. Ситник. [Електронний ресурс] Режим доступу : <https://nabu.gov.ua/novyny/korupciya-v-sudah-zavazhayekonomichniy-konkurenciyi-asytnyk>.

Драган Дмитро Миколайович,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
ННІ № 1 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: професор кафедри
кримінології та кримінально-виконавчого
права Національної академії внутрішніх
справ, кандидат юридичних наук, доцент
Левченко Ю. О.

ЗАПОБІГАННЯ ТЕРОРИСТИЧНИМ ЗАГРОЗАМ В УКРАЇНІ

В умовах сьогодення, в політичній, економічній, воєнній, соціальній, правоохоронній та інших сферах нашої держави склалася надскладна ситуація через максимально широкий спектр реальних загроз національній безпеці, однією з яких є загроза міжнародного і внутрішнього тероризму.

Терористичні акти дедалі частіше спрямовані на масові людські жертви, спричиняють руйнування матеріальних і підлив духовних цінностей, провокують війни, недовіру та ненависть між соціальними, національними і релігійними групами, що сприяє виникненню і поглибленню системних криз.

Так сучасний тероризм, асоціюється насамперед з ісламськими фундаменталістами, яких підтримують радикальні режими Близького Сходу. Терористичні організації ісламістів орудують у міжнародних масштабах, використовуючи сучасні досягнення у сферах зв'язку, транспорту, озброєнь, і є джерелами загрози для життя величезної кількості людей (вибухи в Нью-Йорку, Мюнхені, Кабулі, Стамбулі, серія терактів в Парижі, знищення пасажирського літака авіакомпанії